

FÉDÉRATION CYNOLOGIQUE INTERNATIONALE

SECRETARIAT GÉNÉRAL: 13, Place Albert I - 6530 Thuin (Belgique)

F.C.I. Standard č. 116 / 23.01.2009

Překlad: Ing. Hana Petrusová

BORDEAUXSKÁ DOGA

(Dogue de Bordeaux)

ZEMĚ PŮVODU: Francie

Datum publikace platného originálního standardu: 04.11.2008

POUŽITÍ: Hlídnání, obrana a odstrašení.

KLASIFIKACE F.C.I.:

Skupina 2 Pinčové a knírači, molossoidní plemena a švýcarští salašníčtí psi.
Sekce 2.1 Molossovité dogovitého typu.

Bez zkoušky z výkonu.

KRÁTKÝ HISTORICKÝ PŘEHLED:

Bordeauxská doga patří mezi nejstarší francouzská plemena; pravděpodobně pochází ze psů západních Alanů, zejména těch, o nichž se ve 14. století zmiňuje Gaston Phébus (nebo Fébus), hrabě z Foix, ve své „*Knize o lovu*“, že: „drží svoji kořist lépe, než dokážou tři chrti“. Výraz "doga" pochází z konce 14. století. V polovině 19. století byly starověké dogy již stěží známé mimo Aquitanii. Používaly se k lovu velké zvěře, jako jsou divočáci, k zápasům (často podle pevně stanovených pravidel), k hlídání domů a stád a jako pomocníci řezníků. V roce 1863 se v pařížském parku Jardin d ' Acclimatation konala první francouzská výstava psů. Bordeauxské dogy na ní byly předvedeny pod jejich současným názvem. Existovaly různé typy: toulouský typ, pařížský typ a bordeauxský typ, které daly vzniknout dnešní bordeauxské doze.

Během dvou Světových válek plemeno utrpělo natolik, že bylo po II. Světové válce ohroženo vyhynutím; nového začátku se dočkalo v šedesátých letech 20. století.

1. standard („Znaky skutečných dog") v díle: *Le Dogue de Bordeaux*, Pierre Megnin, 1896.

2. standard v díle: *Etude critique du Dogue de Bordeaux*, J. Kunstler, 1910.

3. standard od Raymonda Triqueta ve spolupráci s MVDr.Mauricem Luquetem, 1971.

4. standard upravený podle modelu ze zasedání F.C.I. v Jeruzalému Raymondem Triquetem ve spolupráci s Philippem Sérouilem, prezidentem "Société des Amateurs de Dogues de Bordeaux" a s jejím výborem, 1993.

Zpřesnění byla přidána Raymondem Triquetem (čestným prezidentem SADB), Sylviane Tompouskyovou (prezidentkou SADB) a Philippem Sérouilem (členem výboru SADB) v roce 2007.

CELKOVÝ VZHLED :

Typický brachycefalický moloss s konkávními liniemi. Bordeauxská doga je značně silný pes s velmi svalnatým tělem, přesto má harmonický celkový vzhled. Je spíše nižší, vzdálenost prsní kosti od země je o něco menší než hloubka hrudníku. Podsaditý, svalnatý a impozantní pes, vzbuzující velký respekt.

DŮLEŽITÉ PROPORCE:

- Délka těla měřená od ramenního kloubu k sedacímu hrbolu přesahuje kohoutkovou výšku
- v poměru 11 : 10.
- Hloubka hrudníku je více než polovina výšky v kohoutku.
- Maximální délka čenichu se rovná třetině délky celé hlavy.
- Minimální délka čenichu se rovná jedné čtvrtině délky celé hlavy.
- U psů, samců, se obvod lebky přibližně rovná výšce v kohoutku.

POVAHA / TEMPERAMENT:

Jako původní bojový pes má bordeauxská doga vlohly pro hlídání, které provádí s ostražitostí a velkou odvahou, avšak bez agresivity. Je dobrý společník, ke svému pánovi velmi přítulný a láskyplný. Klidný, vyrovnaný pes s vysokým prahem vzrušivosti. Pes-samec má obvykle dominantní povahu.

HLAVA:

Mohutná, hranatá, široká, poměrně krátká a při pohledu shora a zepředu lichoběžníková. Podélné osy lebky a hřbetu nosu se směrem kupředu sbíhají. Hlava je na každé straně čelní rýhy zbrázděná symetrickými vráskami. Tyto hluboké záhyby vrásek se mění podle toho, zda je pes v pozoru či ne. Typická je vráska, která se táhne od vnitřního koutku oka ke koutku tlamy. Pokud existuje vráska běžící od vnějšího koutku oka ke koutku tlamy nebo k laloku, měla by být málo patrná.

MOZKOVNA:

Lebka

- Psi: obvod lebky měřený v jejím nejširším místě, odpovídá přibližně kohoutkové výšce.
- Feny: obvod lebky může být o něco menší.

Objem a tvar lebky jsou tvořené silně vyvinutými spánkovými kostmi, nadočnicovými a jařmovými oblouky a šířkou dolní čelisti. Temeno hlavy je mírně klenuté. Čelní rýha je hluboká, směrem k týlu se zmenšuje. Čelo dominuje obličejí, ale příliš nevyčnívá. Nicméně je spíše širší než vysoké.

Stop: Velmi výrazný, se hřbetem nosu tvoří téměř pravý úhel (95 – 110°).

OBLIČEJOVÁ ČÁST:

Nosní houba: Široká, dobře otevřené nozdry, dobře pigmentovaná, barva odpovídá barvě masky. Zvednutá nosní houba („pršáček“) je povolena, nesmí však být vmáčknutá do obličejí.

Čenich: Silný, široký, hluboký, ale ne masitý pod očima, relativně krátký; horní linie lehce prohnutá s přiměřeně zřetelnými vráskami. Ke špičce nosu se čenich téměř nezužuje; při pohledu shora je v podstatě čtvercový. S rovinou temene hlavy tvoří hřbet nosu směrem vzhůru velmi tupý úhel. Když je hlava držena vodorovně, nachází se tupý, široký a hluboký konec čenichu na kolmici, spuštěné z nosní houby. Obvod čenichu je zhruba 2/3 obvodu

hlavy. Jeho délka se pohybuje mezi třetinou a čtvrtinou celkové délky hlavy, měřené od nosní houby k týlnímu hrbolu. Dosažení těchto mezních hodnot (nejvýše jedné třetiny a nejméně jedné čtvrtiny celkové délky hlavy) je sice přípustné, avšak není žádoucí. Ideální délka čenichu je mezi uvedenými hranicemi.

Čelisti: Silné, široké. Předkus (předkus je typický pro plemeno). Zadní strana dolních řezáků stojí bez dotyku před přední stranou horních řezáků. Dolní čelist je zakřivená směrem nahoru. Brada je dobře vyjádřená a nesmí ani přehnaně přesahovat horní pysk, ani jím nesmí být zakrytá.

Zuby: Silné, zvláště špičáky. Dolní špičáky jsou posazené daleko od sebe a mírně zahnuté. Řezáky jsou dobře posazené, především v dolní čelisti, kde tvoří téměř přímou řadu.

Pysky: Horní pysk masitý, lehce svěšený, volný. Při pohledu z boku je dolní okraj pysku zaoblený. Horní pysk překrývá po stranách dolní čelist. Vpředu se okraj horního pysku dotýká dolního pysku, pak po obou stranách klesá dolů a tvoří (při pohledu zepředu) široké obrácené "V".

Líce: Výrazné díky velmi silně vyvinutým žvýkacím svalům.

Oči: Oválné, posazené daleko od sebe. Vzdálenost mezi oběma vnitřními očními koutky odpovídá zhruba dvojnásobku délky jednoho oka (oční štěrbině). Upřímný výraz. Třetí víčko nesmí být vidět.

Barva: oříšková až tmavě hnědá u psů s černou maskou; světlejší zbarvení očí je přípustné, ale ne žádoucí, u psů s hnědou maskou nebo bez masky.

Uši: Poměrně malé, poněkud tmavší barvy než ostatní srst. Nasazení ucha: u kořene se mírně zvedá, pak je klopené, ale ne těžce visící. Je-li pes pozorný, přiléhá vnitřní hrana ucha k líci. Špička ucha je mírně zaoblená; nesmí sahat dále než k oku. Uši jsou nasazené poměrně vysoko, v úrovni temene hlavy, jejíž šířku ještě zdůrazňují.

KRK: Velmi silný, svalnatý, téměř válcový. Dostatek volné pružné kůže. Průměrný obvod krku odpovídá téměř obvodu hlavy. Od hlavy je lehce ohnutý krk oddělený mírně vyznačenou příčnou rýhou. Z profilu je horní linie krku lehce klenutá. Dobře vyjádřený lalok začíná v úrovni hrdla, tvoří záhyby až k hrudníku, aniž by přehnaně visel. Krk, v nasazení velmi široký, přechází plynule do plecí.

TRUP:

Horní linie: Pevná.

Kohoutek: Dobře patrný.

Hřbet: Široký a svalnatý.

Bedra: Široká. Spíše kratší a pevná.

Zád: Mírně skloněná ke kořeni ocasu.

Hrudník: Mohutný, dlouhý, hluboký, široký, dosahuje pod lokty. Široké, silné předhrudí jehož spodní linie je směrem dolů klenutá. Žebra dobře klenutá, ale ne sudovitá. Obvod hrudníku musí být o 25 až 35 cm větší než kohoutková výška.

Spodní linie a břicho: Stoupá v plynulém oblouku od hlubokého hrudníku k přiměřeně vtaženému, pevnému břichu; břicho není ani prověšené, ani příliš vtažené.

OCAS: U kořene velmi silný. Jeho špička přednostně dosahuje ke hleznu, ale nepřesahuje ho. Nízko nesený, bez zálomku nebo zakřivení, pružný. V klidu svěšený; je-li pes v akci, zvedá se ocas z této polohy o 90° až 120°, aniž by byl nesený nad hřbetem nebo stočený.

KONČETINY:

HRUDNÍ KONČETINY:

Celkový vzhled: Silná stavba kostí, končetiny velmi svalnaté.

Plece: Silné, výrazné osvalení. Lopatka středně šikmá (sklon k vodorovné linii asi 45°). Úhel mezi lopatkou a nadloktím je o něco větší než 90°.

Nadloktí: Velmi svalnaté.

Lokty: Leží v ose trupu, nejsou ani příliš těsně přilehlé k hrudníku, ani vybočené.

Předloktí: Při pohledu zepředu rovné, nebo od loktů mírně vbočené ke střední linii těla, především u psů s velmi širokým hrudníkem. Při pohledu z boku svislé.

Nadprstí: Silné. Při pohledu z boku mírně šikmé. Při pohledu zepředu někdy mírně vybočené, aby se tak vyrovnalo menší vbočení předloktí.

Přední tlapky: Silné. Prsty sevřené, drápy zahnuté a silné, polštářky dobře vyvinuté a pružné. Přes svou váhu má bordeauxská doga dobrý postoj na pevných prstech.

PÁNEVNÍ KONČETINY:

Celkový vzhled: Masivní končetiny se silnými kostmi; dobře zaúhlené. Při pohledu zezadu rovnoběžné a svislé; působí dojmem síly, třebaže nejsou pánevní končetiny tak široce postavené, jako hrudní končetiny.

Stehna: Silně vyvinutá a objemná s výraznými svaly.

Kolena: Rovnoběžná s podélnou osou těla nebo mírně vybočená.

Bérce: Relativně krátké, svalnaté, poměrně strmé.

Hlezna: Suchá; přiměřeně otevřená.

Nárty: Krátké, silné, bez paspárků.

Zadní tlapky: Poněkud delší než přední, prsty sevřené.

CHODY / POHYB:

Na molossa dosti pružné chody. Při chůzi je pohyb volný a pružný, nízko nad zemí. Především v klusu, což je pohyb, kterému se dává přednost, dobrý posun pánevních končetin a prostorné vykročení hrudních končetin. Pokud pes zrychlí klus, sníží se hlava, horní linie se sklání kupředu a hrudní končetiny se ve snaze dosáhnout dál pohybují blíže k podélné ose těla. Krátký cval s poměrně vysokou akcí. Na krátkou vzdálenost je pes schopný dosahovat velké rychlosti, při které se sníží k zemi.

KŮŽE: Silná a dostatečně volná, bez nadměrných vrásek.

OSRSTĚNÍ:

Srst: Hladká, krátká a na dotek měkká.

Barva: Jednobarevná ve všech odstínech žluté od mahagonové až po izabelovou. Žádoucí je dobrá pigmentace. Malé bílé odznaky na hrudi a prstech jsou přípustné.

Maska:

- Černá maska: Maska je často jen menší; nesmí dosahovat až na lebku. Může se objevit lehké černé stínování na lebce, uších, krku a hřbetu. Nosní houba je černá.
- Hnědá maska: (dříve: „červená“ nebo „hnědožlutá“) Nosní houba je hnědá; okraje víček a pysků jsou rovněž hnědé. Může se vyskytnout neinvazivní hnědé stínování:

každý chlup má žlutohnědou či pískovou část a hnědou část. V takovém případě mají šikmé partie těla světlejší zbarvení.

- Bez masky: Srst je plavá: kůže se zdá být červená (dříve označováno jako „červená maska“). Nosní houba je načervenalá.

VÝŠKA A HMOTNOST: Výška musí více či méně odpovídat obvodu lebky.

Kohoutková výška: Psi: 60 až 68 cm
Feny: 58 až 66 cm

Odchylka 1 cm dolů a 2 cm nahoru se toleruje.

Hmotnost:

Psi: nejméně 50 kg

Feny: nejméně 45 kg

Feny: Shodné znaky, ale méně výrazné.

VADY: Jakákoliv odchylka od výše uvedených znaků by měla být považovaná za vadu a vážnost, s níž je vada posuzována, má být v přímém poměru k jejímu stupni a jejímu vlivu na zdraví a pohodu psa.

VÁŽNÉ VADY:

- Hlava příliš malá nebo přehnaně objemná.
- Přehnaně buldočí typ: Plochá lebka, čenich kratší než čtvrtina celkové délky hlavy.
- Objemná vráska za nosní houbou. Výrazné vrásky na hlavě.
- Výrazná boční odchylka dolní čelisti.
- Řezáky trvale viditelné při zavřené tlamě. Velmi malé řezáky, nepravidelně postavené.
- Klenutý hřbet.
- Ocasní obratle srostlé, ale ne vybočené.
- Vbočené přední tlapy (i mírně).
- Příliš vybočené přední tlapy.
- Plochá stehna.
- Příliš otevřený hlezenní kloub – strmé zaúhlení.
- Příliš zaúhlená hlezna, předstojný postoj pánevních končetin.
- Kravský nebo sudovitý postoj pánevních končetin.
- Toporný chod nebo silně kolébavý pohyb pánevních končetin.
- Dušnost, chroptění.
- Bílá srst na špičce ocasu nebo na přední straně končetin – hrudních nad zápěstí, pánevních nad hlezna – či bílá bez přerušení od předhrudí až k hrdlu.

VYLUČUJÍCÍ VADY:

- Agresivita či přílišná plachost.
- Každý jedinec jasně vykazující fyzické nebo psychické abnormality musí být diskvalifikován.
- Dlouhá, úzká hlava s nedostatečně vyjádřeným stopem, s čenichem delším než třetina celkové délky hlavy (nedostatek typu).
- Čenich rovnoběžný s temenem hlavy či klabonosost (římský nos).
- Zkřížené čelisti.
- Chybějící předkus.
- Špičáky trvale viditelné při zavřené tlamě.
- Jazyk trvale visící ze zavřené tlamy.

- Modré oči; vypoulené oči.
- Srostlý ocas a vyhnutý do strany nebo zakřivený (vývrtkovitě nebo stočený).
- Bezocasost.
- Křivé hrudní končetiny (jako barokní židlička), prošlápnutá nadprstí.
- Hlezenní kloub otevřený směrem dozadu (obrácené hlezno).
- Bílá srst na hlavě nebo trupu, jakákoliv jiná barva srsti než plavá (stínovaná nebo ne) a
- zejména žíhaná či čokoládově hnědá (každý chlup je celý hnědý).
- Identifikovatelný defekt omezující pohyb, vědomí nebo aktivitu psa.

Pozn.:

- Psi - samci musí mít dvě normálně vyvinutá varlata plně sestouplá v šourku.
- Pouze funkčně a klinicky zdraví jedinci se znaky typickými pro plemeno mohou být použiti v chovu.